

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Item excommunicationis allocutio. iiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

quã læ fit, satisfaciatur. Et respondeant omnes tercio, aut, fiat, fiat, aut, anathema fit. Debent enim XII. sacrosanctas res episcopũ circumstare, & lucernas ardentes in manibus tenere, quas in conclusione anathematis, vel excommunicationis proiicere debent in terram, & conculcare pedibus. Post hæc episcopus plebi ipsam excommunicationem communibus verbis debet explanare, vt omnes intelligant quã terribiliter damnatus sit, & vt nouerint, quod ab illa hora in reliquum, nõ pro Christiano, sed pro pagano habendus fit: & qui illi quasi Christiano communicauerit, aut cum maducauerit, aut biberit, aut cum osculatus fuerit, aut cum eo colloquium familiare habuerit, nisi forte ad satisfactionem & pœnitentiã eum, prouocare studuerit, aut e domo sua eum receperit, aut simul cũ eo orauerit, proculdubio similiter fit excõmunicatus. Deinde epistola præbyteris per parochias mittatur, continentes modum excommunicationis. In quibus iubeatur, vt dominicis diebus prælectione uangelij plebibus sibi commissis publicè auerent ipsam excommunicationem, vt ne quis per ignorantiam communicet excõmunicato. Oportet etiam, vt ad episcopos ipsa excõmunicatio manifestetur. Præcipitur Toletanum concilium, vt inuicem mox scripta percurrerint, vt excõmunicatus audiatur. Seniores etiam eius excõmunicatio debet nota fieri.

Item excommunicationis allocutio. Cap. III.

*Ex cõcil.
Aurelia.
cap. 1.*

Auidistis dilectissimi, quanta & quã horrida peccatis ac iniquitatis opera. Nã à diabolo instigatus peccare non timuerit, & quomodo per apostasiam à tota Christianã religionis cultu prophana mente recessit. Audistis quemadmodum canonicè ad satisfaciendum excõmunicatus sit, sed venire distulerit, quomodo frequenter abstinuit, vt respiceret à diaboli laqueis, quibus tenetur obstrictus, saluberrimas admonitiones obduratis auribus contempserit. Dominus dicit in Euãgelio, de turbulenti fratre, qui ecclesiasticã reuult suscipere correptionem: Si Ecclesiam non audierit, sit tibi, inquit, sicut ethnicus & publicanus, id est, iam nõ est cõputandus inter Christianos, sed inter paganos. Hinc Paulus domini & magistri doctrinam sequens, Corinthios redarguit, quare cum

criminosi ac sceleratis cōmunionem haberent dicens: Vos inflati estis, & non magis luctum habuistis, vt tollatur vir de medio vestrum, id est, separetur à vestro consortio, qui tale scelus operatus est. Et adiungit: Ego quidē absens corpore, præsens autem spiritu, iam iudicavi vt præsens eum qui sic operatus est, in nomine domini nostri Iesu Christi congregatis vobis in vnum, & meo spiritu cum virtute domini mei Iesu, tradere huiusmodi Satanæ in interitum carnis. Et post pauca: Scripsi vobis, ne commisceamini fornicariis. Et statim infert: Si is qui frater appellatur, id est, Christianus, fornicator est, aut rapax, cum huiusmodi nec cibum sumere. Et alibi: Auferte malum ex vobis. Et, infidelis si discedit, discedat. Vna enim ovis non orbida, omnem gregem contaminat. Et modicum fermentum totam massam corrumpit, & plerunque vnum membrum putridum totum corpus inficit. Et ideo tam perniciofa pestis à corpore Ecclesiæ radicatus euellatur.

Excommunicatio secunda. Cap. V.

Dominicis igitur atque apostolicis informati præceptis, iudicio patris, & filij eius dñi nostri Iesu Christi, & spiritus sancti, & autoritate & potestate apostolis apostolorumq; successoribus à Deo concessa, vna vobiscum prædictū pessimum virū à liminibus sanctæ matris Ecclesiæ excludimus, & ab omni societate & cōmunione Christiana separamus, separatūque esse in ætèrnum decernimus, id est, & præsentī seculo, & in futuro. Nullus ei Christianus aue dicat, aut eum osculari præsumat. Nullus presbyter Missam cum eo celebrare audeat, vel sacrosanctum corpus & sanguinem domini tradere. Nemo ei iungatur in cōsortio, neque in aliquo negotio. Et si quis ei se sociauerit & communicauerit eius operibus malignis, nouerit se simili percussum anathemate, his exceptis qui ob hanc causam ei iunguntur vt cū reuocent ab errore, & prouocent ad satisfactionem, nisi fortè resipuerit, & Dei gratia inspirate ad pœnitentiæ remediū cōuersus fuerit, & digna emendatione Ecclesiæ Dei quā læsit humiliter satisfecerit.

Item tertia excommunicatio. Cap. VI.

Canonica instituta & sanctorum patrum exempla sequētes, Ecclesiarum Dei violatores, videlicet, raptos-

Ex eodē concilio.

Ex cōcil. Turonē. cap. 2.